

sætte et Amtmandstilsyn i Stedet eller uden at føle sig forpligtet til enten selv at træde i Stedet eller at finde en anden Embedsmand, der kan gøre det. Naa, Realiteten af dette Tilsyn vil neppe blive stor — det har jeg gentagne Gange fremhævet —, i alt Fald hvis det formes, som Flertallet nu har formet det i sit Forslag her. Men jeg forstaaer ikke, hvorfor man i en Lovbestemmelse skal have staaende noget, som man ikke kan forsvare med andet, end at det ingenting faar at betyde, og det er i Virkeligheden det eneste Forsvar for dette Tilsyn.

Den højtærede Minister siger, at ved hans Forslag om Amtmandens Tilsyn faa vi det lige saadan som ude paa Landet. Ja, det kan være meget rart og fornøjeligt at tilvejebringe en saadan Symmetri mellem Land- og Bykommuner, men jeg er ikke sikker paa, at det er saa forfærdelig nødvendigt, at det alt sammen er fuldkommen ens der. Jeg ved, at det er en Tankegang, som er stærkt fremme i Frankrig, men vi behøve jo ikke altid at følge det franske Forbillede her i Danmark. Man kan meget vel tænke sig en anden Betragtning, som gaar ud paa, at man skal indrette Forholdene efter de særlige Tilstande, der kunne være paa det ene og det andet Omraade, paa Land og i By. Imidlertid synes jeg, at paa dette Punkt kan man godt indrette det ens, men hvorledes skal Ligheden saa tilvejebringes? Skal den tilvejebringes ved at indføre et overflødigt og unyttigt Amtmandstilsyn i Byerne, et Tilsyn, der i bedste Tilfælde er unyttigt, eller skal den tilvejebringes ved at fjerne det paa Landet? Jeg foretrækker den sidste Fremgangsmaade, og det vilde glæde mig, om den højtærede Minister vilde fremsætte Forslag dertil. I saa Fald vilde han utvivlsomt finde Støtte fra vor Side.

Det er altsaa det ene Punkt i den Betragtning, som fører ham til hans Forestilling om Tilsynet, og som forekommer mig at være urigtig. Det samme gælder hans Opfattelse af Magistratsforretningerne. Saavidt jeg har forstaaet den højtærede Minister, er hans Hovedargument mod at lægge disse i den byraadsvalgte Formands Haand dette, at derved forandrer man en hel Del Love. Jeg vil dertil gerne svare, at denne Betragtning synes mig at være

ganske formalistisk; man forandrer reelt set Lovene, enten man gør det ene eller det andet. Thi det, de paagældende Love have bestemt, er, at denne Myndighed skulde lægges i Hænderne paa den Mand; som efter de hidtil bestaaende Tilstande paa en Gang var Byraadets Formand og tillige administrativ Myndighed i vedkommende By. Naar man satte disse Bestemmelser ind i Loven, gik man ud fra, at den paagældende var en Mand, som var i den nøjeste Forbindelse med Byraadene, og reelt bliver man derfor i det Øjeblik, man skiller den Mand, som hidtil var een Person, ud i to, nødt til at træffe en Afgørelse, en Afgørelse, som forandrer Realiteten, hvad enten man saa vil lægge den Myndighed, der har været paa disse Omraader, i Hænderne paa den, som gaar til den ene Side, eller den, som gaar til den anden Side; en Realitetsforandring kan paa dette Punkt ikke undgaas.

Og nu har det ogsaa altid, naar denne Sag har været bragt ind i Tinget, været den gældende Opfattelse her, at samtidig med, at Spørgsmaalet om Valg af Borgmestre skulde løses, maatte det tages op til Afgørelse af dette Ting i Forbindelse med Regeringen og det andet Ting, hvorledes Magistratsforretningerne skulde fordeles. Den højtærede Minister synes at tro, at det er noget, vi have fundet paa, at denne Sag skal løses nu; han vil have den skudd hen til nogle nye Love og andet lignende, eller nye Ændringer i hver af de Love, det kan gælde om. Han synes at tro, at det er os, som have fundet paa, at det skal løses nu. Nej, dette er Folketingets Tradition, Folketingets Tradition fæstnet ved Lovforslag efter Lovforslag, forelagte og vedtagne i dette Ting fra 1882 og ned til Dato. Og endnu under Forhandlingerne her i Tinget i Fjor stod de to Ordførere for det moderate Venstre, det daværende Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) og det ærede Medlem fra Assens, den nuværende højtærede Konseilspræsident (Berntsen), og talte her i Tinget nøjagtig ud fra den Opfattelse, som Mindretallet har gjort sig til Talsmand for her. Begge forudsatte de, at dette Spørgsmaal maatte løses ved denne Lov, og begge forudsatte de, at Hovedmassen af Magistratsforretningerne maatte gaa over til den byraadsvalgte Formand eller til Byraadet. Jeg tror altsaa,